

лила бата ни да ѿземне, нѣ той ѿ не рачилъ, тя му направила „маге марій“. Ч. 72. Калинка зачу бата си. Д. 41, 48. Сякамъ ти свири батѣ ти. Д. 41, 53. Тогаз' погледнѣ (момиче хубаво), тогаз' продума: Махни ся от тук, бацьо Стояне. Д. 79, 14—15. Бача ля бача Димитари!—Я хаде сястру Векию! Д. S. 7, 41. 50. „Ние като ядемъ и пиѣмъ, Бацьо ти въ какви е мѣжи! Я земи скоро брѣснача, Руса ми коса обрѣсни!“ Деверъ ѿ коса обрѣсна. М. 89. И ти ѿ речи, Петкано, Доведи мя бати Лазаръ. ib. 100. „Баче ле, баче Стояне!“ ib. 442 (ср. сл. братучедъ). Защо ти ѿ дете?—Да ме викатъ тата, бате, скри сѣ въ гарнице, ето ѿ Турци-те, ке ти зематъ пари-те (ипра). ib. 667. Бате, на ти кошницата, на ти и дисагитѣ—на ти и двѣ шикерчета. Зк. 84. Стефанаки! дай полвинѣ ока вино да са почерпимъ съ батъ попа.. На батъ Попъ, пий и помѣни умрѣлитѣ ни. ib. 86. Сестра о старшемъ братъ: Ахъ, млечки ми бати Милчу, той ма много обичаше, дѣ е сега да ма види на кой съмъ халь... ib. 106.—На добъръ часъ батувци—ib. 128. Чувамъ, чи батъ Милчу былъ добръ. ib. 139.

Батисамъ* (*batmaq v. t., S'enfoncer dans l'eau, plonger, aller au fond*) м. дл.—гибну, тону въ пропасти: Батиса'а корабъ-то, Чисти свити, емъ камухи. М. 614. Да си разигра црното море, Ничкомъ да оудри тешка гемѣ, Да батисахатъ деветъ товари, И ти найносле да батисашъ. В. 340.

Батракъ тоже что лѣпѣй названіе кормовой тразы. Пк. 61.

Батъ*—высокое зданіе, крѣпость: Рѣчь „батъ“ значи по старобългарскы зданіе високо или крѣпость. Пк. 89*. А Карнобатъ въ книжевный турскы языкъ ся пиши Карнинъ—„Батъ“ по Българскы значи възвышено нѣшто, отъ дѣ и Батю по голѣмъ братъ, и въобщѣ всякы по голѣмъ и по силенъ человекъ, и приносно юнакъ, какъ-то си казвѣтъ Българи: „Той е батю“, то есть, юнакъ. (!). Гл. 288.

Бау-бау звукоподражаніе лаю собаки: Не выкатъ ли тя хошъ, не выкай бау-бау. Сир. Ако не си куче, то и не лай. Ч. 193.

Бахаръ* (*behār, s. t. Epicerics, aromates*)—пряные коренья: Характеристическитѣ растения на малайцитѣ сѣ меризливитѣ дървета и храстеци: каранфилното дърво, меризливитѣ орѣхчета, пиперьтъ, бахарьтъ и други. З. 253.

Бахирчестъ* пр.—холмистый: Бахирчеста-та повърхнина бѣше покрита съ раззеленелы лозія. Л. Д. 1871 р. 166.

Бахлама* с. ж. въ смѣд. загадки: Двѣ бахламы, надъ бахламы-тѣ чирво, надъ чирво-то грѣми долъ, надъ грѣми долъ масленикъ,